

श्री रामचंद्राय नमः ॥ श्लोक ॥ आज्ञाप्य तु महाराजो राघवस्य
 निषेचनं ॥ तत्र विश्वमहोत्ते जाकै के याभव नोत्तमं ॥ १ ॥ स
 कामबळ संतप्तौ रस्यार्थि मबु जाधिपः ॥ अयश्य न सितोभा
 यं प्रप्रच्छ विषसादये ॥ २ ॥ छत्रधारी ततो वाक्य मब्रवी तत्र
 भीतवत् ॥ ३ ॥ टीका ॥ श्री रामासि अतिषेकार्थ ॥ प्रात पु
 ष्ये सुमहूर्त्त ॥ सिद्ध रामासि करामस्त ॥ आज्ञाने मस्त
 राये कैली ॥ १ ॥ मगर तिमाम संजो गासि ॥ आला कै कयि
 भुव नासि ॥ गृहीनेद खो निधासि ॥ पुसे समस्तासि प्रयां के
 ॥ २ ॥ ते शेंदा सदासि सेवक ॥ कोण्हि न बोले राया सन्मुख ॥
 अवधि राहिली अधोमुख ॥ तेणो साशंक न पजाला ॥ ३ ॥ कु
 ब्जा राहो निपादुरी ॥ खुणाविली छत्रधारी ॥ ते रायाते नम

२

स्कारि॥ भयभीत भारी बोलावया॥ ४॥ तिसी नासिकार युक्त॥
 राजा पुसतु सेवतांत॥ ते लणे कै कै कौधे मुर्छित॥ अति
 संतप्त भोगयागे॥ ५॥ सांडु निवस्त्राभरणासि॥ भुमिशायिम
 लीनवासि॥ कै कै होलित मप्रदेशी॥ तेथे रायासित्याने ले॥
 ६॥ देखोनि कै कै चि अवस्था॥ परमदुःख जाले देशरथा॥
 लुजकाय कोणे केले जाता॥ जालता मजसांग॥ ७॥ लुज
 कोणे दाविलाहात॥ साससल करि नघात॥ लुजबोल १
 तिजे विरुद्धार्थ॥ जिह्वासंतां छेदिन॥ ८॥ ज्यासि ह्मणसि
 करसमर्थ॥ गजांतल क्ष्मी देई न तेथ॥ करावे ह्मणसि ज्या
 बंदि मुक्त॥ ते निमुक्त मी करिन॥ ९॥ मजजसतासिरावरी॥
 लाकां तोडिली गळसरी॥ भुमिशयनप्रेताच्यापरि॥ अशु

२४
 भाकारी हे चिन्ह ॥१०॥ तिसिला उ जाता हाता ॥ सिजा डिले सा
 नृप नाथा ॥ तिचे मुख पाहो जाता ॥ मुख सर्वथा ते न दाखवि ॥
 ११॥ प्रिया पाहो नें दिवद न ॥ राया सिखा ले जीरु दन ॥ धावो नि
 तिचे धरिले चरण ॥ तुजविनि परदे सि ॥१२॥ येरी आसु
 डिले पाये ॥ उठिये शुनि परते जाये ॥ मुख दाखवि सीकाये ॥
 निर्लज्ज पाहे तुं येक ॥१३॥ सुजाये लांचि सुनी वसवसी ॥ कै
 क पिद शरथा सि ते सि ॥ स्त्रिलासाचि दशा ऐसी ॥ अपभ्रंशी
 स्त्री लोभु ॥१४॥ राजाद शरथ सूर्य बौंशी ॥ स्त्रिलोभे साचि प
 द विऐ सि ॥ इतर पुरुष स्त्रिया व्यादासी ॥ स्त्रिलोभा पासि हा
 वडि वारु ॥१५॥ मज काई सी गळ सरी ॥ तुं मज कैचा सिरां व
 री ॥ प्राण सांडी न उ परा उ परी ॥ तुसी मज वरी अप्रिति ॥१६॥

(3)

राजा बोले प्रिय युक्त॥ सांगतु सें मनो गत॥ ते मिकरी न समस्त॥
तुज कां अत्यंत क्रोध आला॥ १७॥ दोघिं स्त्रियाचा जो पति॥ त्या
सि सत्यत नाही शास्त्रार्थी॥ त्याचि साक्षी साधु न मनीति॥ तुज
मज प्रतिसत्यत कैचे॥ १८॥ दोघिं स्त्रियाचा पति तो शठ॥ तुं
ति घिचा अति पापिष्ठ॥ मा सा अपमान करुनि स्पष्ट॥ राज्य
पाट कै शल्य॥ १९॥ मज तु सि पा अति प्रिति॥ स्वर्गि इंद्रादिक
प्रजिति॥ मा सि करुनिया अति॥ कौशल्य प्रति राज्य पाटु॥
२०॥ तुं वामांडिलें मज सि नेद॥ मालु का धाडु नि मा से कु मरा॥
श्री रामु करि सि राज्य धर॥ कपटि साचार तुं ये कु॥ २१॥ रा
जा लणें कै कपि सि॥ तुं वाधिकरुनि आग्रहा सि॥ पुत्र धा
डिलें मालु का सि॥ से खि तुं लण सि मज कपटि॥ २२॥

3A

राज्याधिकार जेष्ट पुत्रासि॥ तोके विलासे कनिष्ठासि॥ विवे
क नाहितु जपासि॥ व्यर्थ कांकरि सि अति क्रोध॥ २३॥ अना
धिकारी राज्याधिकार॥ ब्रह्मा आल्या नसके कर॥ तुज का
य जाला मृत संचार॥ अति अविचार क्रोध तुला॥ २४॥ क्रो
ध पिता पुत्राते बाधि॥ क्रोध स्त्रि पुरुषा विरोधि॥ क्रोध प्रि
या प्रि प्रिति छेदि॥ क्रोध त्रि शुद्धि अनर्थि॥ २५॥ क्रोध निज
ज्ञान निर्दळि॥ क्रोध तापसाते छळि॥ क्रोध स्वायचिक रिहो
ळी॥ क्रोध महाबळि अनर्थि॥ २६॥ क्रोध साहाकारि कामा
सि॥ क्रोध आलिया काम नाशी॥ क्रोध विवेकाते ग्रासी॥
तो तुज पासि अति क्रोध॥ २७॥ तुज श्रीरामि प्रिति त्रि शुद्धि॥
ते तुसी कोणे छळिली बुद्धि॥ दारुण उपजली दुर्बुद्धि॥ अ

(11)

लिविरोधि श्रीरामि ॥ २८ ॥ विरोध करितां श्रीरामासि ॥ अहिकप
रत्रामुकसी ॥ जगीअसंत निंघहोसि ॥ हितोपदेशितु जसांगे
॥ २९ ॥ मासितु जसम स्यापारी ॥ वचन नु लंघिमि तीळु पारी ॥
ते लंघिआजिम जचिवरी ॥ अतिधिः कारि जल्पसि ॥ ३० ॥ तु सा
जाहाला बुद्धिपालटु ॥ येथु नितु जम जसेवटु ॥ अलिदुःखा
चाराजपाटु ॥ पावसिस्पु जतेकोधे ॥ ३१ ॥ **श्लोक** ॥ उदक
स्य रसं शैलं अन्नस्या आदरसं ॥ अनुकूलरसस्त्रीणां ३
मित्रोष्ववंचकोरसा ॥ ३२ ॥ **टीका** ॥ सीतलता उदकि गोडी ॥
मिष्टान्न आदरे च विगाढी ॥ अनादरि कोटि परवडी ॥ ला
गति पाडि विखाचा ॥ ३२ ॥ अवंचकता परिपूर्ण ॥ तेच मित्रला
गोडपण ॥ वंचकता जाल्या जाण ॥ मित्र मित्रपण विटविटे ॥

જયો.

૪

ધ્યા.

૩૩॥ અનુકુલ તાસ્ત્રિયે સિ ગાદી॥ તવંતવ ઝાસ્ત્રિપુરુષાસી
ગોડી॥ જાત્યાવિકલ્યાસિ સવડી॥ તુટીરોકડીસ્ત્રિપુરુષા॥ ૩૪
॥ કૈકયિવિકલ્પધરિલ્યાપોટી॥ સ્ત્રીપુરુષાપડેતુટી॥ તુજ
કલવલોનિસાંગતોગોષ્ઠિ॥ વિવેકદષ્ટિવિચારી॥ ૩૫॥ તુસી
નકેહેસ્વબુદ્ધિ॥ નેળોઝોળેદિધલીદુર્બુદ્ધિ॥ ક્રોધસાંડુ
નત્રિશુદ્ધિ॥ ભોગસમદ્ધિસુરેષોભી॥ ૩૬॥ રામસર્વચાજા
વડતા॥ તુજરામેસિએકાસતા॥ ઝોળેવિકલ્પઘાતલાચિ
તા॥ સાંડિસર્વથાકૈકયે॥ ૩૭॥ તુસીમજપ્રિતિપૂર્ણિ॥ માગ
સિતેદેઈનજાણ॥ બાહતોશ્રીરામાચિજાણ॥ પરમપ્રમા
ણહેમાર્શં॥ ૩૮॥ ઝાઈઝોનિરાયાચિગોતિ॥ કૈકયાવિક
લ્પસાંડિલાપોટી॥ મરથુજયોગ્યરાજ્યપટી॥ માગતાંસર્વ

मीनिद्य॥३९॥अयोगिमागतोराज्यभार॥मजनिंदितिक्र
षेश्वर॥मरमरकरितिललाहानथोर॥हाविचारअतिनि
द्य॥४०॥तेसंधिखुणाविमंथरा॥सांडुनकोपूर्वनिर्धारा॥
अन्यथानकरिवोविचारा॥दोहीवरामागवेगी॥४१॥मंथरा
देखतांचदृष्टि॥विकल्पबळकावलापोटी॥मगरायासिमा
डिलीगोटी॥क्रोधदृष्टिपालाने॥४२॥वाईलीश्रीरामाचि
आण॥तेमजमानलेप्रमाण॥मागेनतेद्यावेआपण॥अ
न्यथावचननकरावे॥४३॥तुल्लीचपूर्वमजदिधले॥तेचि
मिमार्गेनआपुले॥राजासुखावलायेणेबोले॥मागवहि
लेह्मणेतिसि॥४४॥तुल्लीचयुद्धिसुखावोन॥दिधलेंदोवरी
वरदान॥तेमाझेमीमागेनआपण॥रूपणपणनकरावे॥४५॥

राजात्मणे अवस्यक ॥ जे जे मागसि जलौ किक ॥ ते ते तुज मी
 देई न देख ॥ पूर्वभाक पै मासि ॥ ४६ ॥ सस न करिता निजभा
 क ॥ हासति हरि श्रंद्रादि क ॥ पुर्वज शापिति अवस्यक ॥ म
 जहि नरक होतिल ॥ ४७ ॥ कल्पतरु कामधेन ॥ पाताळिचे
 अमृत पान ॥ जे जे मागसि ते ते देई न ॥ साह्य संपूर्ण श्रीरा
 म ॥ ४८ ॥ असतां साह्य श्रीरामासि ॥ ऐं दुर्लभ मज घावया
 सि ॥ दशरथु अनि उल्हासि ॥ कैकयिसि तुष्टला ॥ ४९ ॥
 भोंळे पणार्थे लवलाहे ॥ राजाग जे उभउ निबाहे ॥ स्त्रिया
 चे कातर हृदय आहे ॥ ते ठावे नव्हे पुरुषासि ॥ ५० ॥ स
 वचो राचा सांघातु ॥ ते सास्त्रियाचा वतांतु ॥ सर्व स्वरकु
 नि करवा घातु ॥ नरक पातु स्त्रीसंगु ॥ ५१ ॥ आइकोनि

हिक

रायाधिवचनोक्ति॥ कैकयि बोले रायाप्रति॥ मागणे मासिजे
वरदोक्ति॥ अायिक निश्चिति मागते॥ ५२॥ ये कै वरे मरथासी॥
स्वयें घावे निज राज्यासि॥ जै सा उल्हास रासा निषेकि॥ ते
वे उल्हासि अ निषेकि॥ ५३॥ दुसरे नवरे श्री रामासि॥ धा
डावे दंड कारण्यासि॥ गंगातीर वनवासि॥ चौदावरुषी
वनवासु॥ ५४॥ मज नाहि अति स्वार्थ॥ चौदावरुषे जिने
मस्त॥ राज्य करित मरथ॥ पुढें रघु नाथ राज्य करु॥ ५५॥
चौदावरुषा माशारी॥ चौदासुवने मरथु आवरी॥ राम आ
लिया हि वरी॥ मग कै सिया परि राज्य पावे॥ ५६॥ वनि दंड का
रण्या आतु॥ राक्षसाचा अति घातु॥ ते गीळिलि रघु नाथु॥
राज्यी मरथु अक्षयि॥ ५७॥ रामास वे गेलिया लक्ष्मणा॥ त्या

अयो.

४

ध्या.

चैराक्षसकरिलिमक्षण॥तेकानिष्कंटकराज्यपूषण॥परथ
आपणभोगिल॥५८॥दृढविचारहापोटात॥संबोखावयाद
शरथ॥चौदावरूपे जीनेमस्त॥स्वयेसांगतमर्यादा॥५९॥अ
योध्यानिकटप्रदेसि॥श्रीरामजालियावनवासि॥अयोध्या
जाईलसापासि॥परथाउदसिराज्यकेंचे॥६०॥रामआव
डेप्रजासि॥रामआवडेप्रधानासि॥रामआवडेसर्वसैन्या
सी॥तेसापासिजातिल॥६१॥रामापासिजातिसमग्र॥मागे
अयोध्याबोसनगर॥तेथपरथराज्यंधर॥हामिध्याविचा
रसमस्त॥६२॥यालागिदंडकारण्यासि॥अवस्यधाडा
वेश्रीरामासि॥गंगातिरीवनवासि॥वल्कलांबरेसिरहि
वास्तु॥६३॥राज्यामधिलअनुप्रमाण॥रामेनन्यावेआप

७॥ जटाधारिवल्कलप्रावण॥ करावेगमनगंगातिरी॥६४॥

७ **श्लोक॥** असंगसंगदोषेण साधवो याति विक्रया॥ एकरात्र
प्रसंगेन काष्ठघंटावलंबनं॥ ४॥ **टीका॥** बोढाळाचे संगति॥ ध

मधे नुचरतासेति॥ बोढाळपळे अलक्यगति॥ ध मधे नुप्र
लिलोढणे॥६५॥ तैसेच कैकयि सजाण॥ मंथरेचे जातपण॥

६ पारथराज्याचे शूषण॥ लोढणे संपूर्ण वैधव्याचे॥६६॥ अ
नगण्णुनि निजपति॥ द्वेषकरितां रघुनाथि॥ पावेल वैधव्या

चि प्राप्ति॥ दष्टसंगतिचे फळ॥६७॥ असोहा अलिकथार्थु॥

आईकता कैकयिचा वचनार्थु॥ दशरथुपडला मूर्छितु॥

प्राणांतु बोडवला॥६८॥ श्रीरामवियोगाचे बाण॥ हृदई

कडतरले दारुण॥ अर्धदुकादुरला प्राण॥ श्रीरामदर्श

ण घ्याविया ॥ ६१ ॥ कै कयिचे नच नव ज ॥ राम वियोगे सते ज धा
 र ॥ मरणा होउ निघावो थोर ॥ घाये नृपवर मुछ पि न ॥ ७० ॥
 आं गी घावो ने देखे वैद्य ॥ याला गिनच ले जौषध ॥ अंतरितु
 टला सुबध्य ॥ पोटी अशुद्ध दृढ पडले ॥ ७१ ॥ राजा होउ निसा
 वधान ॥ ह्मणे निदेख तो दुष्ट स्वप्न ॥ श्रीराम सर्वाचा जीव प्रा
 ण ॥ त्यासि वन प्रयाण कोण नासि ॥ ७२ ॥ कै कयिचि मज आव
 डी ॥ तेचि मोहक मद्य उंडी ॥ श्रीराम वन वासा दवडी ॥ प्रिया
 प्रीये धाडी मज आली ॥ ७३ ॥ अस्त्रि बाल सा आस पण ॥ जो
 मानितो मूर्ख पूर्ण ॥ श्रीरामासि वनासि गमन ॥ आलि नाग
 वणस्त्रि लोभें ॥ ७४ ॥ पुरुष प्रलोभु निघ्यावि साक ॥ सर्वे चमा
 गणे नाहि ते देख ॥ संधिसाधु निज टक ॥ नरक दायक माग

(४)

७

ॐ॥७५॥ दुष्ट दुर्धर स्त्री चरित्र ॥ सदा बोले वेदशास्त्र ॥ ते मिनम
नु निपामर ॥ जाहालो पात्र अति दुःखा ॥७६॥ जेवि उच्छिष्ट पा
ळिले स्वान ॥ ते साजाले स्त्रिये अधिन ॥ ते फळ पावलो पूर्ण ॥
वनामि गमन श्रीरामा ॥७७॥ पाहो निकै कयिचे वदन ॥ रागो सि
जाला क्रोध दारुण ॥ दुष्ट नष्ट तुंडुर्ग पूण ॥ द्वेष संपूर्ण श्री
रामि ॥७८॥ रामे काय केला अपराध ॥ त्यावरितु साकां दुर्ध
र क्रोध ॥ दंडकारण्य अति विरुद्ध ॥ साषा निबद्ध वनवास ॥७९॥
सरथा परिस अति प्रिलि ॥ श्रीरामावरितु सीहोति ॥ कोणे विक
ल्प्यांत लायिलि ॥ श्रीरामाप्रति अति द्वेष ॥८०॥ कौशल्ये प
रिस अधिक ॥ श्रीराम तुझा निज सेवक ॥ सेवा करुनि अवं
चक ॥ त्यासि तुंडुःख देवो पाहासि ॥८१॥ मासि घेउनिया सा

४४
 क॥ मजनि देवो पाहा सिद्धुः ख॥ जळो लुसै काळें मुख॥ दुःख
 ते सुख मानि सि॥ ८२॥ श्रीराम परमात्मा परेश॥ याचा लुजक
 रिला दैष॥ होईल सर्व खाचा नाश॥ पाव सित्रास निंदेचा॥
 ८३॥ नाश रथ ना श्रीराम॥ ते सें होईल विरुद्ध काम॥ याला
 गिकरि बोउपशम॥ दैष दुर्गम सोंडुनि॥ ८४॥ श्रीरामि सां
 डि दुष्ट पण॥ याला गि धरिता लुसे चरण॥ वरदानाचे क
 ठिण पण॥ क्षमा संपूर्ण मिज किजे॥ ८५॥ आई कोन राया
 चें वचन॥ कै कपि सणें हो सि सर्वज्ञ॥ सूर्य बौशिवरदान॥
 मिथ्या वचन नाहि कैलें॥ ८६॥ स्वप्नीचे वरदान नरेंद्र॥ सत्य
 कैले हरि श्रेंद्र॥ आपणा सकट स्त्रिया पुत्रे॥ विकुनि खरे व
 रद कैलें॥ ८७॥ नपुंसक लु सूर्य बौशि॥ राम न धाडवे व

नवासि॥सेखिस्त्रियाच्यापायालागसि॥निमुगुहोसितुंयेकु॥
८८॥कपोत्याच्यावरदासि॥सिन्निनेतुकिलेंनिजमांसासि॥
सत्यकरनिबचनार्थासि॥वैकुंठासिनेलिनगरी॥८९॥
राजोरकुमांगदुजयोध्यादेसि॥धर्मांगदुपुत्रत्यासि॥
तेणेजिंकोनिसप्तदिपासि॥नानार्थपित्यासिसद्भावैज
पि॥९०॥पृथ्विसमुद्रवत्प्रकृत॥धर्मांगदाच्यावचनां
त॥तोपित्यासियेकचसुत॥आतिभिरक्तहरिप्रकृति॥९१॥
मोहनीच्यावरदासि॥पितावधिधर्मांगदासि॥नगरीने
लीवैकुंठासि॥ब्रतएकादशिप्रतोपें॥९२॥तेंपिबोंशितुंद
शरथा॥वनानधाडवेंरघुनाथा॥वरदनंदवैष्णवासिआ
ता॥हेनपुंसकतातुजसाजे॥९३॥स्त्रिवाक्यअतितीक्ष्ण॥

१५४
 एकतां निवटे जीव प्राण ॥ राजापडला मुखपिन ॥ संज्ञा
 संपूर्ण बुडाली ॥ १५४ ॥ स्त्रि विषयो विषयान ॥ मधुर वेजलि
 दारुण ॥ सेवी ल्या अवस्य आणी मरण ॥ ते ते संपूर्ण कैक
 या के लें ॥ १५५ ॥ राजा अलि दुःख मुखपिन ॥ तो स्वये संज्ञाला
 होन ॥ तो कैक विप्रति आपण ॥ दीन कारुण्य बोलतु ॥ १५६ ॥
 श्रीरामितुं सिरुपा पूष ॥ ते ये असंतक विणयण ॥ धरावया
 तुज काय कारण ॥ अलि दारुण निर्दयत्व ॥ १५७ ॥ सुंदर स
 कुमार सुखे कघन ॥ श्रीराम राजीव लोचन ॥ सासि चरण
 चालि गमन ॥ दुधरिवन के विकंठे ॥ १५८ ॥ सुवास वासे रघु
 वीर ॥ सासि परिधान बल्कलांबर ॥ सीत उल्ल अलि दुस्तर ॥
 श्रीराम चंद्र के विसाहे ॥ १५९ ॥ मृदु जरु वार सुख से जे सि

१०
सुमने खुपति श्रीरामासि॥ तूण पर्णिशयन सासि॥ कै सेन
सौ सि श्रीराम॥ १००॥ पंचामृते अति चोखटे॥ जेविता श्रीर
म स्वये विटे॥ सासि तिखटे तुरटे आंबटे॥ फळे कडु वटे
कै विखाये॥ १॥ सेना प्रधान सेवक आस॥ तेणे सि विचरे र
घु नाथ॥ तो येक लावनात॥ संख्या वरुषांत कै विराहे॥ २॥
जळो मासे काळे वदन॥ प्रसादि प्रसदा गुप्त वरदान॥ श्रीर
माला गले दृढ बंधन॥ हा जो निरुदन करि रावो॥ ३॥ श्री
रामाचे वन प्रयाण॥ सांघाते जाईल लक्ष्मण॥ त्यास वेंजा
ईल मासा प्राण॥ सत्य जाण कै कये॥ ४॥ दुःखे कौशल्यात
जिल प्राण॥ सुमै त्राहि मरे ल जाण॥ येवढे जालियाकं

दन ॥ सुखसंपन्नतुं होसि ॥ ५ ॥ दुधरि करुनि आकांतु ॥ रा
 ज्यि स्थणु पाहासि मरथु ॥ येवढा न करि नो अनर्थ ॥ शरणा
 गतु मितु सा ॥ ६ ॥ स्तणो निचरणि ठे विला माथा ॥ तुं आग्रह
 सांडि सवंधा ॥ क्षमा करि मज द शरथा ॥ व नारघु नाथान धो
 डुबें ॥ ७ ॥ राम असा दे मज पासि ॥ राज्य मि देई न शरथासि ॥
 प्रलिप्तु दे तो वशिष्ठासि ॥ तो आसासि नियंता ॥ ८ ॥ स्तणो नि
 घातले लोटांगण ॥ लिचे मसकि धरिले चरण ॥ लंबं ते
 क्षोमलि दारण ॥ शठनष्टपण कां करिसि ॥ ९ ॥ पाया पडली
 या साटी ॥ मिन सांडि वर द गोठि ॥ देणे नाहि तु सा पोटी ॥
 महाहृदी होसि राया ॥ १० ॥ तुं लंबं ने दि सिवर दान ॥ मज अस

११
१०
णसिमहाविघ्न॥ तरिमिदेईन आफुलाप्राण॥ सुखसंपूर्णहो
तुला॥ ११॥ मासाहाचिपरमार्थ॥ सुखिहोवावानिजकांतु॥
मासाकरुनियाघांतु॥ सुखीदशरथुहोयेथे॥ १२॥ वरदनेंदि
तासाकमिथ्या॥ मासीतुजवरिपडेलहत्या॥ मगतुं अतिषे
चिरघुनाथा॥ सुखसमस्ताहोसुखें॥ १३॥ अकृग्रकैकईव
चन॥ तेणारायासिदीघरुपन॥ जवेयपडेमुर्छापन॥ दुर्मम
पारायाचे॥ १४॥ देशोदेशीयमुपति॥ आपिलेरासातिषेका
थि॥ तेमजदिगंतिनिंदिति॥ स्त्रीवश्यवर्तिदशरथु॥ १५॥ प्र
धानादिजनसमस्त॥ घरोघरिनिंदितिबहुतनिंदापात्रमिनि
श्रित॥ बनारघुनाथधाडिता॥ १६॥ कैकयिचेप्रेमसुख॥

इहलोकनापरलोक॥ जगासिद्यावयापैदुःख॥ सुंदरवि
 स्वकैकयि॥१७॥ कैकयिकैवळकाळराति॥ म्यापाळिलीअ
 तिप्रिलि॥ मासिभवलीमजयिप्रति॥ म्याकोणाप्रतिसांगा
 वे॥१८॥ रामाधाडावयाननाप्रति॥ वचनेतळमळिस्त्रपति॥
 दुःखशोपितां सरलीगति॥ उदयाप्राप्तिहोआलि॥१९॥
 प्रबोधितां श्रीदशरथ॥ कैकयिकरिलविपरितार्थ॥ वधा
 वयाराक्षससमस्त॥ वनारघुनाथनिघेल॥२०॥ येका
 जनार्दनाशरण॥ कथारम्यरामायण॥ श्रोताद्यार्थे अव
 धान॥ वनप्रयाणश्रीरामा॥२१॥ ॥ इति श्री भावार्थरामाय
 णे अयोध्याकांडे एकाकारटीकायां दशरथविलापो नाम च
 तुर्थप्रसंगः ॥४॥ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com